

de to Planer bliver meget dyr og den anden forholdsvis billig, har jeg endnu ikke forstaaet. Jeg opgiver det aldeles, jeg kan ikke forstaa det. Men jeg kan vel nu i Tiden den studere alt, hvad det ærede Medlem har sagt om den Ting, og saa er det jo muligt, at jeg finder bedre ud af det; jeg tror imidlertid ikke, han saar mig til at saa fat i det. Fordi man gør en lille Forandring i en Plan paa $11\frac{1}{2}$ Million Kroner, kan jeg ikke se, hvorledes der kan komme saa stor en Forstel frem, som det ærede Medlem mente. Saa sagde det ærede Medlem, at han erfarede nu, at ogsaa ved Tilblivelsen af Loven af 1880 medvirkede paa samme Maade som nu en Kommission, men den Lov var heller ikke god. Nej, ganske vist, ogsaa jeg siger, at der er Fejl i den, men de kom ikke ved Forberedelsen, men under Forhandlingen. Vi fik den den Gang igennem her i Tinget ved 3dje Behandling efter en meget forceret Behandling, og derfor er der kommet Uoverensstemmelse i den, idet der er forskellige Steder lidt forskellige Bestemmelser om Forfremmelse. Det blev jeg gjort opmærksom paa, og der blev sagt, at jeg endelig maatte se at saa det forandret i Landstinget. Men da jeg vidste, at naar Forslaget kom tilbage til Folketinget, vilde det aldrig blive til Lov, saa tog jeg dog hellere Loven med de Fejl, den havde. Det er alene derfor, at disse ikke ere blevne rettede. Naar det ærede Medlem argumenterede stærkt for Torpedojagere, da vil jeg ogsaa sige, at det var meget ønskeligt, om vi havde dem, men jeg tror ikke, at det just er nødvendigt for en lille Marine, at den er med paa alle mulige Ting. De Skibe og Fartøjer, vi skulle have, skulle høre til de bedste af deres Slags og Størrelse o. s. v., det er klart nok, men derimod tror jeg ikke, man behøver at gaa med til Anskaffelse af alting. Det ærede Medlem gjorde jo ogsaa selv en væsentlig Undtagelse. Efter først at have strømmet os med 10—15,000 Tons Skibe, indrømmede han — imod, hvad jeg ventede, thi jeg ventede, at han mente, vi skulle ogsaa være med paa dem — at dem kunde vi ikke anstaffe. Derfor mener jeg ogsaa, at, om vi end skulle gøre vore Torpedobaade saa hurtige som muligt efter de nyeste Modeller, er det endelig ikke absolut nødvendigt, at vi gaa til saa umaadelige Beføstninger, som Anskaffelse af Torpedojagere vil medføre. Disse Fartøjers Anvendelse er jo nemlig at gaa langt til Sø for at imødegaa Angreb af Torpedobaade langt ude, men det bliver der slet ikke Anvendelse for hos os. En 30 Mils Fart vil ogsaa altid være lidt mislig i vore Farvande. Hvad der har gældt for de engelske

og italienske meget store Skibe, turde meget let gælde for Torpedojagere, at de nødvendig, da de dog have et ikke ringe Dybgaende, maa løbe omkring i vore Farvande med 30 Mils Fart. Dette er imidlertid en Ting, man kan tale om. Jeg har slet ikke paastaet, at den Plan, jeg har opstillet, skulle være den eneste, man kunde blive ved. — Saa er der talt om, hvad der var foregaaet i Udvalget, og derved blevet paastaet, at jeg var træt. Det kan jeg ikke erindre noget om, men jeg har naturligvis ikke holdt Journal over mit Befindende, saa jeg ved det ikke, men det ved jeg, at jeg blev der, indtil man egentlig helst saa, at jeg gik. Men hvad enten nu Udvalgsmødet varede 3 Timer eller $1\frac{1}{2}$ Time, saa ved jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem her kan komme til at tale om Brangvillighed til at forhandle, thi jeg har jo været villig til at komme igen naar som helst, men jeg kunde dog ikke gaa omkring til Udvalgets Medlemmer og spørge, naar det skulle være, og det plejer jo da heller ikke at ske her. Jeg ved altsaa ikke, hvorledes jeg i den Henseende har vist Brangvillighed. Det kan imidlertid vist ikke nytte at fortsætte Diskussionen derom videre, thi det er vel af de Ting, hvorom enhver beholder sin Mening. — Ansvar for Flaadens Beskaffenhed, siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1. Valgkreds, hviler paa Administrationen alene. Det ærede Medlem ved Siden af ham (Jungersen), som var Formand i det Udvalg, hvorfor han var Ordfører, synes dog at være mere retfærdig, idet han mente, at dette Ting ogsaa havde noget Ansvar, navnlig for, at vi fik „Fyn“ i Stedet for det forlangte Panserskib. Jeg havde bedt om et Panserskib, Svaret blev, at vi endelig haanede i „Fyn“, og det var ikke nogen særlig heldig Forandring. Saaledes gif det ogsaa med „Lordenstjold“. Jeg forlangte et nyt Skib nogenlunde af Størrelse som „Helgoland“, men det blev til „Lordenstjold“. Paa lignende Maade gif det ogsaa med „Stjold“. Det Ansvar deler jeg altsaa med Folketinget. Jeg siger ikke, at det er Folketingets Ansvar udelukkende, thi jeg kunde jo lade være at tage imod det, og jeg deler altsaa Ansvar med Folketinget, men man maa ikke sige, at jeg er aldeles alene derom. Naar det ærede Medlem mener, at min Interesse har været større for Landbefæstningen og Hæren end for Flaaden, maa jeg benægte dette; men jeg har paa den anden Side ikke betragtet det som min Opgave, alene fordi jeg var Marineminister, at kæmpe mod det, som jeg i og for sig fandt var hensigtsmæssigt, og jeg fandt den Gang og finder endnu, at Land-